

[Leonhard Hansen.]

gennem mange Aar bestaaet sin Prøve inden for Metalindustrien. Tiden er desværre ikke lang nok til, at jeg kan give en fuldstændig Redegørelse af, hvorledes det praktiseres, og hvorledes det virker. Der har dør været et Samarbejde, som allerede blev paabegyndt i 1909, til at begynde med kun omfattende en enkelt Branche, hvor et Fællesudvalg, bestaaende af Arbejder- og Arbejdsgiverrepræsentanter, blev nedsat, af hvilket Udvalg den nuværende højtærede Socialminister var Medlem. Adskillige Aar senere, i December 1929, oprettedes det nu bestaaende Metalindustriens Lærling udvalg som Følge af en Aftale, der blev truffet mellem Centralorganisationen af Metalarbejdere i Danmark og Sammenslutningen inden for Jernindustrien, byggende paa en Aaret forud truffen Overenskomst, der fastsatte, at der skulde være et Lærling udvalg paa 6 Medlemmer, 3 fra hver af de to Organisationer; Forudsætningen var, at man vilde søge Tilslutning fra alle Faggrupper under Metalindustrien — der findes en hel Del Grupper inden for denne Industri —, og denne Sammenslutning har nu fundet Sted, saaledes at Metalindustrien har kunnet meddele Socialministeriet, at der nu eksisterer et fælles Lærling udvalg praktisk talt for alle Brancher inden for Metalindustrien.

Arbejdet inden for dette Lærling udvalg var oprindelig baseret paa de fra forskellige Steder i Landet enkeltvis fremkomne Klager, som saa blev behandlet, efterhaanden som de indløb. Disse Klager fremkom i Begyndelsen udelukkende fra Arbejdernes Organisationer. Det er senere ogsaa sket, at der er fremkommet Klage fra Myndighederne og i Forstaaelse med Ministeriets Konsulent i Lærlingsager, saaledes at Lærling udvalgets Arbejde hurtigt har opnaaet autoritativ Tilslutning.

En af de første Sager, der blev behandlet, resulterede saaledes i, at Socialministeriet i 1930 meddelte Politimesteren i Hobro, at en Undersøgelse af en nærmere betegnet Virksomhed dør havde givet til Resultat, at denne Virksomhed ikke besad de tilstrækkelige Kvalifikationer til at give tilfredsstillende Lærling uddannelse, idet Arbejdet paa en Virksomhed som den, der var Tale om — og af den Slags findes der i Tusindvis i Landet —, kun bestod i Udvæksling af Reservedele, hvilket i for ringe Grad gav Adgang til manuel Uddannelse i det paagældende Fag. Sagen blev ikke saa hurtigt løst, der gik ualmindelig lang Tid, inden Meddelelsen blev taget til Følge af Politimesteren i Hobro — og det forstaa-

man jo bedre efter det, der senere er fremkommet vedrørende samme Politimester.

Undersøgelsen af Virksomhedernes Beføjelse er foregaaet paa den Maade, at disse mange Repræsentanter fra de to Organisationer hele Landet over har foretaget Undersøgelser paa selve Stedet. Disse Undersøgelser har fundet Sted paa ca. 800 Virksomheder igennem de sidste 7 Aar, og man vil forstaa, at der fra denne Industris Arbejdere og Arbejdsgivere er gjort et stort og uegennyttigt Stykke Arbejde — Udgifterne er afholdt af de to Parter. Naar jeg saa nævner, at der i saa godt som ingen af disse mange Tilfælde har været nogen væsentlig Uoverensstemmelse i Opfattelsen af, hvordan Spørgsmaalene skulde afgøres, tror jeg hermed at have forelagt fuldyldigt Bevis for, at denne Fremgangsmaade er den helt rigtige.

Jeg finder derfor Anledning til at udtale min Glæde over, at det er denne Fremgangsmaade, den højtærede Socialminister har lagt til Grund ved Affattelsen af Lovforslagets § 19 om Oprettelsen af de faglige Udvalg. Jeg har hæftet mig lidt længe maaske ved en Skildring af Metalindustriens Forhold, men jeg har gjort det med velberaad Hu, fordi jeg ved, at i tidligere Tider har man fra Oppositionens Side, naar man har behandlet de Lærlingelovforslag, der var fremme, kritiseret netop det, at det var Fagene, der skulde føre det direkte Tilsyn.

Naar man nu ved, at Metalindustrien repræsenterer en meget stor Del af Læreforholdene her i Danmark, vil man kunne forstaa, synes jeg, at den Fremgangsmaade, der her er foreslaaet, som har staaet sin Prøve gennem disse 7—8 Aar, hvor der har været fuldkommen Enighed mellem Arbejder og Arbejdsgiver om Undersøgelsen af ca. 800 Tilfælde — de forøges med et Par Hundrede efter et Møde, der er holdt i Dag; alene for et Distrikt paa Fyn skal der undersøges 102 Eksempler —, maa betragtes som det bærende i hele Lovforslaget.

Den Bemyndigelse, man her har givet Fagene, denne Ret til at føre Tilsynet selv for dem, som i Virkeligheden skal høste Udbyttet af en dygtig Haandværkerstand, altsaa Arbejdsgiverne og for de unge Menneskers Vedkommende Arbejderorganisationerne, hvor vi jo altid har holdt paa, at det drejede sig om, at vore Medlemmer, vore Kolleger, fik den bedst mulige Uddannelse, denne Bemyndigelse tror jeg vil vække Glæde hos Fagene og i begge Lejre. Jeg tror, den vil danne Grundlaget for det, der er Lovens Hensigt, den bedst mulige Ud-